

Vietnamese version: cuộc sống ở NCHU

Thời gian trôi qua rất nhanh, mới chớp mắt mà mình đã đến Đài Loan hơn mười năm. Mấy đứa bạn thường đùa nhau rằng, cả tuổi thanh xuân đã trải qua trên hòn đảo xinh đẹp này. Không biết có phải ở đây quá lâu cho nên cảm giác xa lạ của buổi ban đầu sớm chuyển sang lưu luyến.

Rất thích khí hậu ở Đài Loan, đặc biệt là cuối thu và đầu xuân khoảnh khắc thu hút nhất của mảnh đất này, khắp nơi đều là hoa cỏ, đầy sức sống. Công trường mình rất đẹp, hoa bay theo gió, hồng pha lẫn trắng, phản ánh như cảnh thần tiên. Trong trường lại trồng rất nhiều hoa, đủ màu sắc, trong ánh nắng ban mai toát lên vẻ thu hút giản đơn mà tinh tế, đâu đó những cánh bướm đủ màu đua lượn, ngắm không biết chán. Tuy nhiên đối với mình mà nói vẫn thích nhất mùa hè, mặc dù hơi nóng, nhưng màu xanh của những tán cây nối liền màu xanh của bầu trời cao và xa, gọi một chút thân quen với màu hoa phượng nhuộm đỏ cả bầu trời mùa hạ, rất giống với miền quê của mình ở nơi xa.

Thích nhất là trái cây và các loại rau củ quả nơi đây. Đặc biệt mùa đông, các loại lẩu được chọn lựa và thưởng thức. Không gì thú vị bằng ngồi cùng với bạn bè, bên bếp lò bốc khói, trong khoảng không gian nhúm lạnh mà đầy phong vị thân quen. Chợ đêm của Đài Loan rất chi là nổi tiếng, đến đây muốn gì cũng có, đặc biệt là những món ăn khắp nơi trên thế giới đều có thể tìm được ở đây, nhất là món ăn Việt Nam khá được yêu thích ở đây. Một kỷ niệm về món ăn đặc biệt ở xứ này khiến mình nhớ mãi. Một người bạn bản địa thách một bạn người Mỹ nếu dám ăn một miếng đậu hủ thúi- được mệnh danh là một trong ba món ăn đáng sợ ở xứ này- thì bạn ấy sẽ mời cả đám sinh viên quốc tế đi ăn lẩu. Mình nghĩ có lẽ do tâm lý, bạn người Mỹ trong sự cổ vũ nhiệt tình của mọi người đã nhắm mắt cố gắng nuốt một miếng đậu hủ thúi, vẻ mặt trông như thể bạn ấy đang thử một thứ gì ghê tởm lắm. Trước khi mọi người kịp vỗ tay chúc mừng, anh chàng khốn khổ đã nôn thốc nôn tháo rất chi tội nghiệp. Một điều lạ là sau đó sáu tháng, anh chàng không biết từ khi nào đã dần quen và yêu thích món ăn thú vị, độc đáo ở đất này. Mấy sinh viên quốc tế chúng tôi đã đùa anh chàng rằng, sớm biết vậy đợi sáu tháng hãy cá!

Người bản địa ở đây rất thân thiện, thậm chí khi tiếng Trung của bạn không được tốt họ vẫn rất nhiệt tình và kiên nhẫn nói chuyện về đủ mọi thứ. Kinh nghiệm từ bản thân, mình thấy học tiếng Trung ở đây rất có không gian giao tiếp và tiến bộ cũng rất nhanh, bởi vì môi trường tạo điều kiện thuận lợi. Khi mới đến đây năm đầu tiên, mình thường đi phỏng vấn với mấy người bạn về cuộc sống và những đặc trưng văn hóa ở đây. Đây không chỉ là yêu cầu cho những buổi báo cáo trên lớp, những bài phỏng vấn được giữ gìn như ký ức khó quên.

Thật sự thì không phải không có những điều không vui ở nơi này. Một trong những phàn nàn được chia sẻ nhiều nhất giữa sinh viên quốc tế là có những sinh viên bản địa rất gan tỵ và cảm thấy bất công tại sao sinh viên quốc tế được nhận học bổng họ phải trả học phí và không nhận được hỗ trợ nào. Công bằng mà nói không phải là không có học bổng dành cho sinh viên bản địa, vấn đề là phải nỗ lực thật nhiều mới nhận được. Một cho trong những

giáo sư rất được sinh viên yêu kính đã nói, cần nhất là sự nỗ lực để chứng minh giá trị bản thân. Đây là một trong những lời khuyên thông minh và hiệu quả nhất mà mình chọn làm tôn chỉ cho bản thân phần đầu không ngừng.

Có lẽ một ngày nào rồi cũng sẽ rời xa mảnh đất gắn bó thân quen này, khó nói hết sự lưu luyến và vấn vương. Có những người bạn đã về nước nhắn tin nói rất nhớ về cuộc sống bình yên, đơn giản ở nơi đây. Thời sinh viên giống như ký ức một đi không trở lại, chỉ còn vương vấn với thời gian. Nhớ nhiều điều ở đây, con người cảnh vật, đặc biệt là một ly trà sữa, ít đường ít đá- những yêu cầu có lẽ chỉ tìm thấy ở Đài Loan- trong mùa hè nóng bức mà có lẽ sẽ thành một điều gì khó quên gắn bó và kết nối với một thời thanh xuân đông đầy những mảnh ký ức khó phai.